

Predrag Lasica

Ljubomora

Ljubav je saptala idi..
grane su nemirne bile
i kao strasilo samo u polju
onaj strah lica na prozoru

Ljubav je vristala idi
reke su nemirne bile
i kao ptica crna na zici
ocajnik ide ka kraljici

PROBUDJENO ZLO
I JEDNO SRCE IZBODENO
I STA SAM VAM JA REKAO
NECE DOBRO PROCI NI SAN NA OCI
KADA NEKO U MOJE DVORISTE KROCI

Ljuba nije progovarala
srce je prestalo da kuca
i kao jedini covek na svetu
on je seo da ruca

Ljubav nije uzleprsala
probudio se vampir iz vodenica
i kao da to nije bilo dovoljno
KRV MU JE KRENULA IZ ZENICA